

# O sărbătoare a cîntecului și dansului

Se vor împlini curînd zece ani de la aceea minunată seară, cînd în fosta sală a Operei, și-a dat înnîlul concert primul grup de artiști sovietici.

După aceea îndelungată perioadă în care am fost ținuți departe de tot ceea ce se întîmpla și se înfăptuia în Uniune, după anii de teroare ai războiului, era pentru prima oară cînd publicul nostru primea mesajul direct al artei sovietice, transmis prin cîntiva din slujitorii ei cei mai străluciți. S-au produs, în acel concert memorabil, pianistul Lev Oborin, dansatoarea Lepesinskaia, soprana Kruglikova, tenorul Badridze, baritonul Kiricek — toți artiștii de înaltă calitate care ne-au înfăptuit aspectele diferite ale muzicii și interpretării sovietice, folclorului popoarelor din Uniune, marea măiestrie a coregrafiei sovietice de veche și strălucită tradiție. Printre artiștii care ne-au vizitat în acea toamnă de neuitat se afla și violonistul David Oistrach, cunoscut la noi și dinainte, prin succesele sale internaționale, dar mai ales, din auditiile de la Radio-Moscova.

Concertele date în acele zile de Oistrach și Oborin, au fost primul salut de prietenie între artiștii noștri și artiștii sovietici.

De atunci, ca dintr-un corn al abundenței, s-au revărsat altele daruri ale artei sovietice, intruchupate în concertele citorva dintre cei mai buni artiști ai ei.

În seria de numeroase concertele, ce s-a desășurat în acești ani, am văzut și primele produse ale diferitelor ansambluri artistice sovietice, care ne vizitau pentru întâia oară. De la primele ansambluri de cîntec și dansuri ale diferitelor unități ale Armatei Sovietice, aflate în trecere prin țara, pînă la Ansamblul Armatei Sovietice A. Alexandrov, de la Ansamblul Moiseev „Beriozka”, de la corul Piatnițkii la Capela academică de Stat, condusă de Svesnikov, de la „Ansamblul georgian de cîntec și dansuri” la cele ucrainene, — cu fiecare formație, cu fiecare spectacol ni s-a dezvăluit un alt aspect, tot mai nou, tot mai surprinzător al alt de bogatei arte sovietice.

Arădindu-ne nivelul înalt al interpretării, făcîndu-ne cunoscute cele mai bune opere ale compozitorilor ruși și sovietici sau cele mai frumoase cîntece și dansuri făurite de popoarele Uniunii, — aceste concertele și spectacole au deschis un drum nou în dezvoltarea artei noastre, contribuind la răspîndirea artei în masele mereu mai mari ale oamenilor muncii din R.P.R. Si dacă toate aceste manifestări de cultură, de artă — au însemnat un ajutor efectiv în acțiunea de ridicare culturală a maselor, exemplul lor a găsit un teren rodnic în gîndul și în inima artiștilor noștri, care, pornind pe această cale, și-au consacrat arta poporului lor, maselor muncitoare din țara noastră.

Astăzi, după zece ani de rodnică activitate artistică cu Uniunea Sovietică, manifestările „Decadei cîntecului și dansului sovietic” înseamnă nu numai bilanțul unor frumoase înfăptuiri, dar și o expresie a prieteniei noastre pentru poporul care ne-a tri-

mis vibrantul său mesaj de artă. „Decada cîntecului și dansului sovietic” ne arată roadele prieteniei artistice a poporului sovietic, în toate aceste manifestări realizate de artiștii noștri, de ansamblurile noastre de cîntec și dansuri, create după exemplul sovietic și destinate să fie un factor activ în răspîndirea artei în mase, în educarea lor artistică.

Eveniment de seamă în viața noastră culturală, decada înfăptuiește înfăptuirile noastre pe calea adevăratei arte, pe calea artei în slujba poporului. Toate formațiile care iau parte la concertele decadelor sînt înfăptuite în zece ani, sînt născute după aceea lăunțoasă și de august și sînt crescute din exemplul fecund al artei sovietice. De la marile ansambluri de cîntec și dansuri și pînă la brigăzile artistice și echipele de artiști amatori, de la corurile Filarmoicilor de Stat sau Radio pînă la corurile sindicale și țărănești, care răspîndesc muzica pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale țării, — toate s-au născut sub binefăcătoarea îndrumare a artei sovietice.

Înșiși creația muzicală românească s-a îmbogățit cu atîtea realizări și cunoaște o dezvoltare netănită pînă acum, tot datorită exemplului compozitorilor sovietici, care au deschis, larg, drumul artei în țara noastră.

Fie că sînt prezentate de marile ansambluri sau de brigăzile artistice, programele concertelor decadelor înmănușează, alături de cîntec și dansul sovietic, și cele mai frumoase dansuri și cîntece românești, creații care și-au câștigat dragostea maselor de oameni ai muncii din țara noastră. De la cîntecul popular sovietic, pline de un cald lirism sau de un larg suflu epic, pitoresc sau străbătute de umor, pînă la cîntecele de umor, pînă la cîntecele devenite de masă ale lui Alexandrov, Makarov, Tulikov, B'anter, Soloviov-Sedoi, Novikov și Zaharov, de la cîntecele populare românești la cîntecele de masă de V. Popovici, A. Vieru, I. Chirescu, Jereja, Socor, Vescan etc. — toate sînt oferite în acest dar de prietenie al decadelor.

Alături de aceste concertele, decada este ilustrată de concertele solistilor de la Opera de Stat, care prezintă cele mai frumoase romane ale clasicilor ruși și cele mai de seamă arti din repertoriul operelor ruse ilustrate de Glinka, Dargomîșki, Cealkovski, Borodin, Musorgski etc.

Pentru publicul nostru, pentru marile mase de oameni ai muncii, concertele decadelor constituie un nou prilej de a cunoaște mai bine, mai adînc bogata artă sovietică, reprezentată prin operele ei cele mai de seamă, care și-au câștigat admirația întregii omeniri. Prin aceasta, manifestările decadelor înseamnă un nou pas pe drumul traiciei prietenii dintre popoarele noastre.

Cu fiecare concert, cu fiecare cîntec sau dans, artiștii noștri aduc, prin interpretarea lor însuflețită, un omagiu poporului prieten și minunatelor sale arte, un omagiu care exprimă dragostea și prietenia zecilor de mii de ascultători participanți la manifestările decadelor cîntecului și dansului sovietic.

Andrei TUDOR

## Către

### Academiceianul C. I. Parhon, președintele Consiliului General A.R.L.U.S.

Felicităm călduros membrii A.R.L.U.S. cu ocazia decorării Asociației cu Ordinul „Steaua Republicii Populare Romine” cl. I.

Această înaltă distincție constituie o apreciere merituoasă a întregii activități a A.R.L.U.S.-ului, organizației de masă patriotică a întregului popor, care a adus o contribuție măreață în întărirea prieteniei și colaborării culturale între popoarele ambelor țări.

Dorim A.R.L.U.S.-ului succese noi pe această glorioasă cale.

CONDUCEREA V.O.K.S.

## Intîlniri emoționante

— Aceasta am învățat-o de la voi...

Cît de des auzim noi, oamenii sovietici, aceste cuvinte, aici, în țara noastră! Ele trezesc în noi un sentiment dublu: bucuria noastră pentru poporul român, care, folosind experiența noastră și a făcut atîte multe pentru țara sa și mîndria pentru marea noastră Patrie, care are ce împărtăși prietenilor săi. Ne bucurăm adînc patriotism, manifestat prin fapte, al oamenilor muncii din Republica Populară Romînă, dorința lor arzătoare de a construi viața cea nouă.

Am vizitat de curînd fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” din București. Ni s-a arătat un album lucrat cu grijă, în care sînt adunate fotografii documentare ce redau istoricul acestei întreprinderi. Ca un hotar între două epoci, o pagină din album poartă inscripția „23 August”. Pe fotografiile prinse în album, înaintea de această pagină, sînt înfățișate câteva sărăcăcioase căsuțe-ateliere pentru confecții, precum și lucrătoare stînd lîngă o groapă în așteptarea fiarelor de călcat cu cărbuni. Cu toată înghesuiala și strămtarea care domnea în ateliere s-a găsit totuși loc și pentru o carceră cu gratii.

Și cum s-au schimbat toate, apoi! Fotografii istorice cum în locul vechilor ateliere meșteșugărești s-au înălțat clădirile luminoase, cu multe etaje, ale acestei

M. IANCIUK  
redactor șef adjunct la revista  
„Sovetskata Jenseina”

întreprinderi populare. În prezent, aici este o fabrică mare cu utilaj tehnic modern. Muncitorii își au clubul lor, o policlinică minunată, o creșă, iar lîngă fabrică a fost construită o grădiniță de copii. Am văzut toate acestea nu numai în album. Am fost în secții și ateliere, am observat cîtă inspirație creatoare, dragoste de muncă și măiestrie depune colectivul fabricii în munca sa. În chipul acesta pot munci numai oameni care sînt conștienți că fac totul pentru ei înșiși, pentru statul lor.

...În această istorie a unei fabrici, istorie care continuă a mai fi scrisă și scrisă se completează cu pagini emoționante, în gîndurile și faptele acestui colectiv se vede istoria întregii țări, a întregului popor român, plin de dragoste față de patrie și de entuziasm în muncă.

Cînd am aflat că la fabrică se folosesc metode sovietice de muncă, ne-am gîndit cu satisfacție că experiența noastră a căzut pe un sol roditor. Acest lucru îl confirmă și alte observații și intîlniri cu oamenii muncii din România. Ne-am convins cît de adînc este prietenia dintre popoarele noastre, prietenie bazată pe

stimă reciprocă și încredere profundă.

Am vizitat „Casa Științei” — întreprindere care constituie mîndria legitimă a întregii țări. Ni s-a arătat aici minunatul utilaj poligrafic și ni s-a spus că este adus din Uniunea Sovietică. Am fost la „Podul prieteniei” care unește două țări democrat-populare — România și Bulgaria; ni s-a vorbit și aici despre ajutorul multilateral dat de U.R.S.S. Am auzit acest lucru în teatrele românești, la muzeul romino-rus, la librăria „Cartea Rusă”. Și pretutindeni, numele țării noastre a fost rostit cu numele unui frate mai mare, al unui tovarăș, al unui prieten alături de care străbăta viața pășind mină în mină, spre un tel comun.

Acest sentiment de prietenie trăiește adînc și în inimile oamenilor sovietici. Orice succes al Republicii Populare Romine este întîmpinat în țara noastră cu o imensă bucurie; oamenii sovietici știu că fiecare succes pe care-l obținem în muncă, aduce bunăstare poporului nostru, care construiește socialismul sub conducerea Partidului Muncitoresc Român.

— Vizitați-ne și în viitor; vom realiza pînă atunci și mai multe lucruri — ni s-a spus la fabrica „Gh. Gheorghiu-Dej”. Sîntem sinceri încercîndu-ne să înzestrăm și harnicul popor român cu obține succese și mai mari în toate domeniile vieții economice și culturale.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

# VEAC NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL X Nr. 49

VINERI 22 OCTOMBRIE 1954

4 PAGINI, 25 BANI

## Sfaturile inginerului Kovaliov

Ing. S. MORAN

Intre colectivele care s-au distins în mod deosebit prin realizările dobîndite în urma aplicării metodelor de muncă sovietice, se numără și cel al fabricii de postav din Buhuși, regiunea Bacău. În această întreprindere, se aplică cu succes un mare număr de metode sovietice, cum sînt metodele Iliev-Vlasov, Valentina Hrisanova, Lidia Korabelnikova, Maian și altele. O metodă care a găsit o largă răspîndire și care a condus la o serie de succese remarcabile în producție a fost cea a inginerului Fedor Lukici Kovaliov, de studiu și generalizare în masă a celor mai bune procedee de lucru ale frunțașilor.

Documentîndu-se pe larg din literatura sovietică și folosind sprijinul organizațiilor A.R.L.U.S. și A.S.I.T., colectivul fabricii a inițiat introducerea acestei metode încă din anul 1951.

În primul rînd, a fost alcătuită comisia pentru introducerea și urmărirea însușirii și aplicării metodei — compusă dintr-un reprezentant al serviciului tehnic (devenit, ulterior, responsabilul biroului metodologic), un normator tehnologic, cîțiva normatori și un reprezentant al sindicatului. Cea dintîi preocupare a acestei comisii a fost de a stabili secția în care va începe aplicarea metodei. După o serie de cercetări și studii pe teren, a fost aleasă țesătoria de lînă. Apoi, urmîndu-se îndrumă-

Operația	Costin Gh.	Costin Ion	Plugaru Tina	Cășeru V.
1) Schimbarea suveicii	2.88 sec.	2.64 sec.	2.94 sec.	2.88 sec.
2) Încălcarea suveicii	10.70 "	11.20 "	12.35 "	14.35 "
3) Lichidarea ruperilor de gradul I	11.4 "	13.2 "	11.8 "	14.3 "
4) Lichidarea ruperilor de gradul II	15.0 "	16.8 "	15.05 "	20.4 "
5) Lichidarea ruperilor de gradul III	24.40 "	24.25 "	26.90 "	25.40 "

După cum se observă din tabela centralizatoare, timpul cel mai scurt pentru operația de schimbare a suveicii a fost obținut de țesătorul Costin Ion. În schimb, operația de încălcare a suveicii, cel mai scurt timp a fost înregistrat de muncitorul Costin Gh. și tot acesta a avut timpul cel mai bun la lichidarea ruperilor de gradul I și II. În sfîrșit, ruperile de gradul II au fost lichidate cel mai repede de țesătorul Costin Ion. Astfel se confirmă odată mai mult constatarea inginerului Kovaliov, că, de regulă, cele mai bune minuri nu vor fi întîlnite la un singur muncitor, ci unul execută bine o mișcare, iar altul — alta. În consecință, au fost studiate și analizate minurile țesătorului Costin Ion pentru operațiile de schimbare a suveicii și de lichidare a ruperilor de gradul III, ale țesătorului Costin Gh. pentru încălcarea suveicii și lichidarea ruperilor de gradul I și II și ale țesătoarei Plugaru Tina pentru lichidarea ruperilor de gradul I (care are un timp foarte apropiat de cel al lui Costin Gh.).

Fără a insista asupra modului amănunțit în care procedeză acești țesători pentru executarea minurilor respective, este cazul să se menționeze că, în fața a li-a de aplicare a metodei Kovaliov, comisia a trecut la descrierea și ilustrarea prin fotografii a minurilor alose.

După ce au fost întocmite și completate toate materialele explicative ale minurilor — texte, schițe și fotografii, panouri etc. — a început instruirea maistrilor și a ajutorilor de maistri cu privire la executarea minurilor alose. Insușindu-și învățăturile care se desprind din metoda Kovaliov, comisia de la fabrica de postav Buhuși a pornit de la premiza justă că generalizarea în masă a minurilor nu este posibilă dacă ele nu vor fi perfect cunoscute în prealabil de către meșteri și ajutori de meșteri. Alături de muncitorii care execută cel mai bine minurile respective, aceștia sînt mențiți să constituie corpul de instructori care să expună în fața celorlalți muncitori modul de executare a minurilor. Astfel, s-a putut trece la faza a IV-a, la extinderea în masă a minurilor. Fiecare dintre instructori și-a luat un număr de țesători pe care a început să-i învețe practic, la locul de muncă, modul de executare a minurilor. După însușirea lor de

acestui vestit sol al tehnicii celei mai înaintate.

Răspunzînd la solicitarea colectivului de la fabrica din Buhuși, inginerul Kovaliov a vizitat fabrica și a studiat cu amănunțime, la mașini și în secții, modul în care este aplicată metoda sa de extindere a celor mai bune procedee de lucru ale frunțașilor.

Expunînd apoi colectivului de muncitori, tehnicieni și ingineri ai fabricii concluziile la care a ajuns, ing. Kovaliov a scos în evidență faptul că, în cea mai mare parte, fabrica și-a însușit în mod just principiile metodei și a pășit pe căi sănătoase la aplicarea ei, ceea ce, de altfel, explică și succesele în producție obținute pînă acum.

Pentru ca aceste succese să poată fi continuate în viitor, și chiar sporite, este însă necesar ca colectivul de la fabrica din Buhuși să țină seama de o serie de factori, a căror nesocotire pînă în prezent a determinat o oarecare frînare în extinderea metodei și în generalizarea rezultatelor frumoase obținute în unele secții.

Astfel, un prim factor îl constituie însuși obiectivul metodei, rațiunea pentru care este ea aplicată, cerința de a se satisface nevoile crescînde ale oamenilor muncii, prin punerea în valoare, într-o măsură mereu sporită, a rezervelor interne. De aceea, colectivele nu se pot declara niciodată satisfăcute complet cu faptul că au reușit să scadă timpul de executare a unei minuri. Pe de altă parte, trebuie acordată toată atenția și problemei calității muncii, ca și celei a economiei. Dacă o operație este executată mai rapid în dauna calității sau a economiei de materie primă, ea trebuie abandonată și trebuie căutăta calea care să îmbine armonios toți acești factori.

De asemenea, nu trebuie lăsat totul în sarcina muncitorilor. Concomitent cu străduința acestora de a-și însuși procedeele de lucru ale frunțașilor, colectivul de ingineri și tehnicieni trebuie să se preocupe continuu de îmbunătățirea și perfecționarea tehnologiei, de ridicarea permanentă a nivelului tehnic al lucrului, ca și de asigurarea măsurilor tehnico-organizatorice de care depinde în cea mai mare măsură aplicarea cu succes a metodei. În general, minuri ideale trebuie considerate acelea care lichidează mișcări în plus, inutile ale muncitorilor, sau cele care corectează mișcări efectuate pînă atunci incorect, din cauza unei deprinderi greșite. Metoda prevede că aplicarea noilor minuri nu trebuie să atragă după sine o precipitare a mișcărilor muncitorilor, un efort sporit al acestuia; dimpotrivă, ea trebuie să aducă o simplificare și o desîndere care să atragă după sine în mod direct o ridicare a productivității muncii.

O preocupare de căpătene a colectivului trebuie să o constituie promovarea și valorificarea inițiativelor născute din rîndul muncitorilor. La fabrica din Buhuși, o serie de muncitori au făcut propuneri interesante de raționalizare a procesului tehnologic și mulți se preocupă de aplicarea cît mai justă a metodei, în scopul obținerii celor mai bune rezultate. Astfel de inițiative trebuie sprijinite, studiate și răspîndite.

Un rol foarte important în această direcție revine ajutorilor de maistri, care trebuie să participe cît mai activ la acțiunea de introducere a metodei și la generalizarea ei în masă. În afară de formele obișnuite de participare — instruirea muncitorilor și asigurarea măsurilor tehnico-organizatorice — ajutorii de maistri trebuie încercăți și înșiși în această metodă pentru operațiile pe care le îndeplinesc în mod curent, ca: reglarea corectă a războiului, sau organizarea lucrului muncitorilor din secția respectivă.

Pentru miile de muncitori de la fabrica de postav Buhuși, explicațiile simple și luminate ale inginerului Kovaliov au constituit un stimulent puternic: de a trece neînfrînt la lichidarea lipsurilor avute pînă acum în aplicarea acestei metode.

Intre colectivele care s-au distins în mod deosebit prin realizările dobîndite în urma aplicării metodelor de muncă sovietice, se numără și cel al fabricii de postav din Buhuși, regiunea Bacău. În această întreprindere, se aplică cu succes un mare număr de metode sovietice, cum sînt metodele Iliev-Vlasov, Valentina Hrisanova, Lidia Korabelnikova, Maian și altele. O metodă care a găsit o largă răspîndire și care a condus la o serie de succese remarcabile în producție a fost cea a inginerului Fedor Lukici Kovaliov, de studiu și generalizare în masă a celor mai bune procedee de lucru ale frunțașilor.

Documentîndu-se pe larg din literatura sovietică și folosind sprijinul organizațiilor A.R.L.U.S. și A.S.I.T., colectivul fabricii a inițiat introducerea acestei metode încă din anul 1951.

În primul rînd, a fost alcătuită comisia pentru introducerea și urmărirea însușirii și aplicării metodei — compusă dintr-un reprezentant al serviciului tehnic (devenit, ulterior, responsabilul biroului metodologic), un normator tehnologic, cîțiva normatori și un reprezentant al sindicatului. Cea dintîi preocupare a acestei comisii a fost de a stabili secția în care va începe aplicarea metodei. După o serie de cercetări și studii pe teren, a fost aleasă țesătoria de lînă. Apoi, urmîndu-se îndrumă-

După cum se observă din tabela centralizatoare, timpul cel mai scurt pentru operația de schimbare a suveicii a fost obținut de țesătorul Costin Ion. În schimb, operația de încălcare a suveicii, cel mai scurt timp a fost înregistrat de muncitorul Costin Gh. și tot acesta a avut timpul cel mai bun la lichidarea ruperilor de gradul I și II. În sfîrșit, ruperile de gradul II au fost lichidate cel mai repede de țesătorul Costin Ion. Astfel se confirmă odată mai mult constatarea inginerului Kovaliov, că, de regulă, cele mai bune minuri nu vor fi întîlnite la un singur muncitor, ci unul execută bine o mișcare, iar altul — alta. În consecință, au fost studiate și analizate minurile țesătorului Costin Ion pentru operațiile de schimbare a suveicii și de lichidare a ruperilor de gradul III, ale țesătorului Costin Gh. pentru încălcarea suveicii și lichidarea ruperilor de gradul I și II și ale țesătoarei Plugaru Tina pentru lichidarea ruperilor de gradul I (care are un timp foarte apropiat de cel al lui Costin Gh.).

Fără a insista asupra modului amănunțit în care procedeză acești țesători pentru executarea minurilor respective, este cazul să se menționeze că, în fața a li-a de aplicare a metodei Kovaliov, comisia a trecut la descrierea și ilustrarea prin fotografii a minurilor alose.

După ce au fost întocmite și completate toate materialele explicative ale minurilor — texte, schițe și fotografii, panouri etc. — a început instruirea maistrilor și a ajutorilor de maistri cu privire la executarea minurilor alose. Insușindu-și învățăturile care se desprind din metoda Kovaliov, comisia de la fabrica de postav Buhuși a pornit de la premiza justă că generalizarea în masă a minurilor nu este posibilă dacă ele nu vor fi perfect cunoscute în prealabil de către meșteri și ajutori de meșteri. Alături de muncitorii care execută cel mai bine minurile respective, aceștia sînt mențiți să constituie corpul de instructori care să expună în fața celorlalți muncitori modul de executare a minurilor. Astfel, s-a putut trece la faza a IV-a, la extinderea în masă a minurilor. Fiecare dintre instructori și-a luat un număr de țesători pe care a început să-i învețe practic, la locul de muncă, modul de executare a minurilor. După însușirea lor de

Intre colectivele care s-au distins în mod deosebit prin realizările dobîndite în urma aplicării metodelor de muncă sovietice, se numără și cel al fabricii de postav din Buhuși, regiunea Bacău. În această întreprindere, se aplică cu succes un mare număr de metode sovietice, cum sînt metodele Iliev-Vlasov, Valentina Hrisanova, Lidia Korabelnikova, Maian și altele. O metodă care a găsit o largă răspîndire și care a condus la o serie de succese remarcabile în producție a fost cea a inginerului Fedor Lukici Kovaliov, de studiu și generalizare în masă a celor mai bune procedee de lucru ale frunțașilor.

Intre colectivele care s-au distins în mod deosebit prin realizările dobîndite în urma aplicării metodelor de muncă sovietice, se numără și cel al fabricii de postav din Buhuși, regiunea Bacău. În această întreprindere, se aplică cu succes un mare număr de metode sovietice, cum sînt metodele Iliev-Vlasov, Valentina Hrisanova, Lidia Korabelnikova, Maian și altele. O metodă care a găsit o largă răspîndire și care a condus la o serie de succese remarcabile în producție a fost cea a inginerului Fedor Lukici Kovaliov, de studiu și generalizare în masă a celor mai bune procedee de lucru ale frunțașilor.

## Revedere

Așezați pe movila de steril de la orizontul 12, cei doi prieteni se priveau drept în ochi. Erau îmbrăcați la fel, în haine de mineri. Își puneau unul altuia întrebări, răspundeau, povesteau — cuvintele curgeau necontentî încît translatorul abia prididea să traducă. Doi vechi prieteni. Unul — înalt, cu părul aurlu și ochii albaștri: Nikolai Kuprianovici Serbinovici, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., minier fruntaș din Donbass. Celălalt, mai mic de stat, cu fața luminată mereu de zîmbet — Iuliu Haidu, Erou al Muncii Socialiste, unul dintre cei mai de vază mineri din Valea Jiului.

Lui Iuliu Haidu, revederea cu un minier sovietic i-a umplut inima de fericire. Retraia alături de minierul sovietic Nikolai Serbinovici clipele minunate petrecute acum patru ani în Donbass.

— Acolo, la voi în Donbass, am învățat în două săptămîni mai mult decît în ani de zile. Am învățat de la voi să lucrăm mai repede și mai bine.

Și Iuliu Haidu începe să-l povestească amănunțit despre muncă, despre succesele dobîndite cu ajutorul metodelor sovietice „graficul ciclității” și „Novgorovici”.

— Frumos, foarte frumos — spune minierul sovietic bîndu-l prietenese pe umăr pe Haidu. Cît saș brigada într-o lună? — Peste 50 metri. Cu ajutorul metodei Novgorovici, am reușit să săpăm pînă la 150 metri pe lună.

— Bine, foarte bine — se bucură Nikolai Serbinovici. — Cel doi prieteni mineri s-au revăzut în aceeași zi, după sut. Oaspețele țării noastre, Nikolai Kuprianovici Serbinovici a pășit pragul casei lui Iuliu Haidu. În întîmpinare, i-a ieșit întreaga familie. Și soții, și copiii minierului. Era născut, era alt de primitor în casa minierului Haidu! Așezat în jurul mesei, cei doi prieteni mineri au vorbit despre viața

lor, despre familia lor, despre munca în mină.

— Frumoși copii ai — spune Nikolai Kuprianovici. Și eu am două fetițe, numai că sînt mai mici... — Pe masă, două albume. Unul, i-a adus Haidu de la Viena, unde a fost acum doi ani; celălalt album cuprinde fotografii de ale familiilor. Le răsfoiesc și din cînd în cînd zîmbesc.

Deodată, Iuliu Haidu se ridică și, ca și cînd și-ar fi adus aminte de ceva, caută nerăbdător într-o casetă. Scoate de acolo o lamă minuscule de minier și o prinde la reverul hainei prietenului sovietic.

— Amintire de la Petrita — zice el, emoționat. — Fața lui Nikolai Serbinovici se luminează de bucurie, ochii îi strălucesc mai aorins.

— Mulțumesc... Aș mai vrea să te rog ceva. Să-mi dai o fotografie de-a dumitale. Cînd ejuj în Donbass, îți trimis și eu una de-a mea.

Haidu scrie pe dosul fotografiei sale cuvinte calde de dragoste pentru prietenul său din Donbass. Apoi, pe două fișe albe, cei doi mineri și-au scris fiecare adresele. Cu băgare de seamă, le-au așezat la un loc cu cele mai importante acte.

— Îți voi scrie negreșit despre munca mea și a tovarășilor mei, despre ce mai e nou pe la noi, prin Donbass... — Te voi anunța — îl gîdulește Iuliu Haidu, care este rezultatul întrecerii dintre mine și fostul meu ortac Mihail Ștefan.

Este o fîgăduială dată din toată inima. Peste cîteva săptămîni, în orașul Stalino, Nikolai Kuprianovici va primi desigur un plic din Republica Populară Romînă, de la Eroul Muncii Socialiste, Iuliu Haidu. Va citi rîndurile scrise mîrșunt și se va bucura văzîndu-se lucrurile pe care le-a vizitat cu prietelul Lunii Prieteniei Romino-Sovietice.

E. DAN

## Luminile cărții

În ceașă inserată, clădirea librăriei „Cartea Rusă”, scaldată de valurile luminilor de neon, atrage atenția trecătorului.

Din pragul librăriei, valurile de neon invadule cu lumina lor carnea și oamenii, adăugîndu-le un nou și sărbătoros vestmint; totul pare înfășurat într-o strălucitoare hamiidă albă.

Curînd o zi suntu ora de închidere și o zi obișnuită de lucru se va termina. Pentru sulele de oameni ai muncii, care vizitează standurile librăriei, ziua aceasta va sfîrși cu un dar de preț — o carte minunată.

Zeci și sute de oameni s-au perindat în aceste ultime ore ale zilei prin fața standurilor pline de cărți. Sînt atât de numeroși și dîreriți oamenii care s-au plecat peste noile volume apărute încît, într-un interval de 30 de minute, se poate reconstitui o destul-de completă frescă tipologică — de la pioniera cu privirile strălucitoare de emoție și nerăbdare, dorită să cadă în brațele ei, subiri maldarul cărților aflate în fața, pînă la bătrînul savant care cercetează fiecare volum cu răbdare și meticulozitate, din scoarță în scoarță.

Miini aspre și grele de muncă, cu ariditate cărții dragă; miini scumpe, care știu să mîngie, ale mamei grijului de soarta



liului ei, s-au oprit îndelug pe filele cărții. Și pe deasupra cărților și oamenilor parcă plutește bucuria izvoirii din suflet. Fetele lor strălucitoare de cea lumină care este dată doar de o mare și statornică fericire lăuntrică.

Nemărginita bucurie pornită din adîncuri pare că strălucete din patența ca neonul, în această lumină se afla mesajul cărții sovietice.

I. Ștefan

## Scrisori

Toamna își lasă aurul din frunze pe străzile. Ziua e împece și călduță. Călcînd, cu pașul lui todeauna zorit, peste frunze proaspăt căzute, poștașul aduce aproape în fiecare casă din cartierul Rahovei cite o veste nouă.

Calea Rahovei, largă ca un bulevard și lungă ca o șosea, se pierde în aburul orizontului. Poștașul trece de linia ferată, de „șină” cum zic locuitorii din cartier, trece de strada Sebastian, și sună la ușa unei case cu două ferestre mari spre stradă. El deschide o cunoștință veche, un bătrîn vlu, cu ținuta dreaptă în cloa părului alb.

— Ți-am adus scrisoare, tovarășe Raia.

Ion Raia, vechi muncitor, învîlt din război, rîde încîntat și întinde mîna să ia plicul, dar poștașul mai zăbovește o clipă: — Ghic! de unde e?... — Și, nerăbdător, îi spune tot el: — Din Unlenea Sovietică.

Fața bătrînului s-a luminat: — Nu mă ulti fata mea! Poștașul a plecat să ducă alte vesti, iar bătrînul desface plicul cu grabă și încă din ușă, pînă să-și găsească ochelarii, depășind hirtia de ochi, încearc

# LITERATURĂ-ARTĂ-STIINȚĂ

## Un mare muzician — R. M. Glier

Cu prilejul marii sărbători ce a devenit una dintre cele mai scumpe popularități noastre: Luna Prieteniei Romîno-Sovietice — țara noastră se bucură de vizita unui oaspe drag — eminentul muzician sovietic, Reinhold Moritovici Glier.

Masele largi de iubitori de muzică salută cu bucurie prezența în mijlocul lor a compozitorului Glier, ale cărui opere minunate au răsunat de atâtea ori în țara noastră, umplînd de bucurie și emoție sufletele oamenilor!

**HILDA JEREA**  
laureată a Premiului de Stat

Printre care operele „Șahul Senem”, „Ghiulsara”, „Rașel”, baletele „Macul Roșu”, „Călărețul de aramă”, „Taras Bulba”. Din operele simfonice amintim cele 3 simfonii, corcețele pentru violoncel și orchestră și pentru voce și orchestră, mari ansambluri de coarde, numeroase piese de pian, romane, uverturi, prelucrări de muzică populară, muzică de filme etc.

Printre primele sale lucrări trebuie să menționăm sextetul pe care l-a creat în anii studiului la conservator, dedicîndu-l maestrului său Taneev.

Opera lui R. Glier, atât de variată și bogată ca gen muzical, este străbătută de de-a-ntrégul de o matură unitate de gândire și simțire.

În creația sa se resimte legătura puternică cu muzica clasică rusă, cu tradițiile ei realiste.

Lirismul pătrunzător și emoționant al muzicii lui Glier (influență binefăcătoare a lui Ceaikovski și Taneev) este o altă caracteristică luminoasă a operelor acestui mare muzician.

Marea majoritate a operelor sale este legată de tematica rusă începînd cu romanțele scrise în adolescență și culminînd cu baletul „Călărețul de aramă” — compus pentru aniversarea a 105 ani de la moartea lui Pușkin — sau cu baletul „Taras Bulba” inspirat din viața eroiului revoluționar al poporului ucrainean.

Un aport deosebit de valoros a adus Glier culturii popoarelor sovietice. Astfel sînt poezii simfonice „În memoria marelui poet popular” scris pentru aniversarea a 125 ani de la nașterea lui Taras Sevcenko și operele „Șahul Senem” (pe baza muzicii populare azerbaijane) și „Ghiulsara” (pe intonațiile muzicii uzbec).

O altă puternică trăsătură a creației lui Glier este patriotismul — exprimat atât de cald în „Uvertura festivă” (scrisă cu prilejul celei de a 10 aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie) și uvertura „Prietenia popoarelor” (închinată celei de a 5-a aniversări a Constituției U.R.S.S.). În sfîrșit, baletul „Macul Roșu” — care a fost primul balet sovietic cu temă contemporană revoluționară.

„Conținutul muzicii — spune compozitorul Glier — îl constituie impresiile din viață, gândurile și sentimentele artistului exprimate cu ajutorul sunetelor. De aceea, compozitorul trebuie să-și însușească un orizont larg al gândirii, să înțeleagă profund viața, el trebuie să fie un om înaintat al epocii sale”.

În aceste cîteva gânduri exprimate de

Glier se poate întrezări programul său de acțiune în domeniul activității muzicale și se poate înțelege de ce el a devenit unul dintre cei mai tubiți compozitori sovietici nu numai în patria sa dar și în toată lumea.

Poporul sovietic iubeste și urmărește cu dragoste roadele muncii artistice a lui R. Glier. Guvernul sovietic a răsplătit bogata și variata sa activitate acordîndu-i de trei ori Premiul Stalin, conferindu-i titlul de onoare de artist al poporului din U.R.S.S., decorîndu-l de două ori cu ordinul Lenin, apoi cu ordinul „Drapelul Muncii”, cu „Mențiunea de Onoare” și cu numeroase medalii.

Din opera muzicală a lui R. Glier cit și din scrierile sale, compozitorii noștri au multe de învățat. Dacă am lua drept pildă de la Glier măcar numai felul pasionat în care acesta a studiat folclorul popoarelor sovietice și în deosebi pe cel ucrainean!

Iată ce spune compozitorul cu privire la imaginile și intonațiile populare pe care le-a îndrăgit din fragedă copilărie: „Aceste imagini și intonații au fost pentru mine o metodă, cea mai naturală, de exprimare artistică a ideilor și sentimentelor mele”. Glier ne învață însă că pentru a compune într-un anumit limbaj muzical nu ajunge să cunoști acest limbaj, trebuie să-l iubești cu înflăcărare.

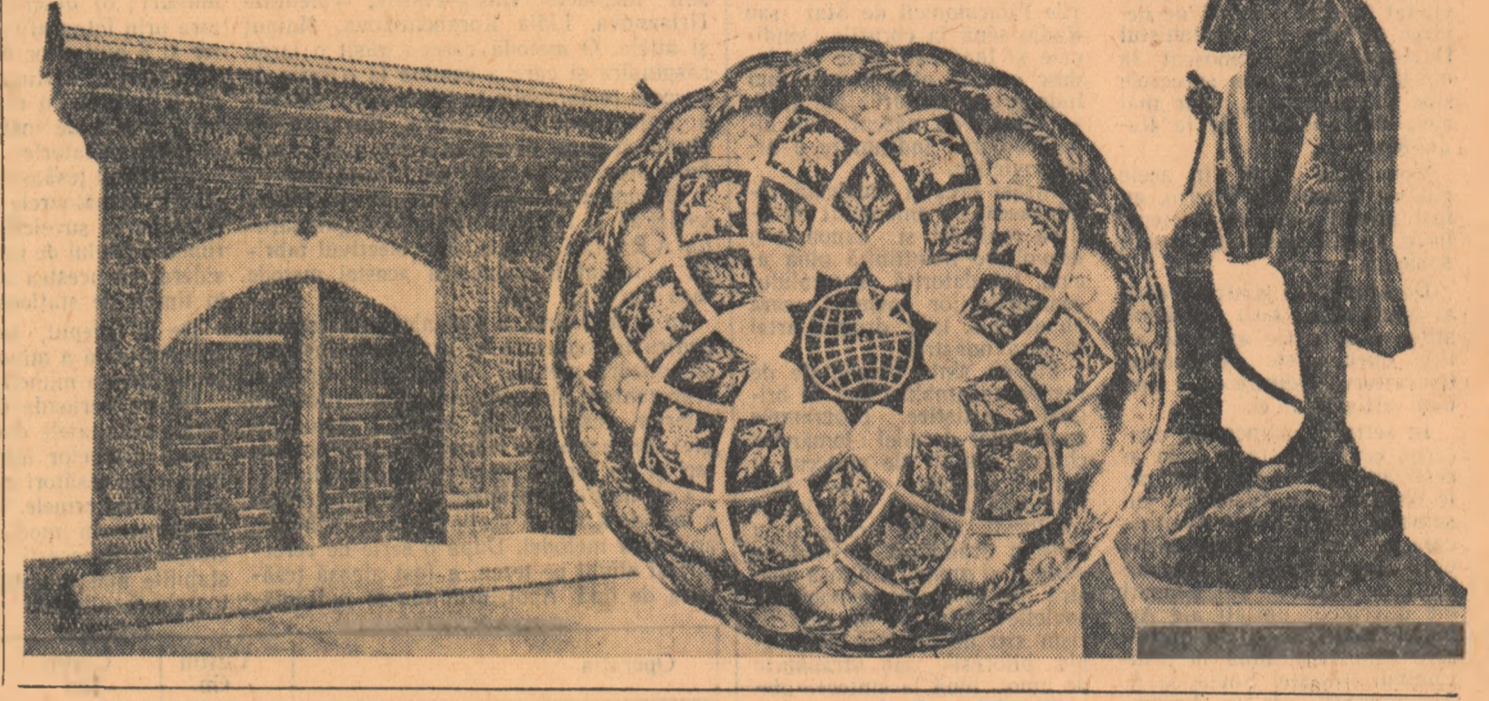
„Trebuie să te apropii de popor, să trăiești cu el, să simți ritmul, atmosfera și parfumul culturii naționale” — spune el. — „Conservatorul reprezintă un minimum; principalul este viața” — a spus cîndva Glier și cuvintele lui sună ca un îndemn pentru toți compozitorii din țara noastră.

## De la expoziția „Prietenia romîno-sovietică în arta populară din R. P. R.”

Stînga: Poartă seculară din Regiunea Autonomă Maghiară — miniatură sculpturală executată de Bocor Andrași și Valec Robert.

Mijloc: Farurile din cristal rubin executată de Rudolf Birman și I. Grelney de la întreprinderea „Vitrometan” din Medias.

Dreapta: „Arcaș cu corn” — sculptură în lemn de Gheorghe V. Gheorghe din Piatra Neamț.



TIBERIU UTAN

### La Issik-Ată \*

Seara asta-l ultima din seri  
Ce-o petrec aici, Issik-Ată.  
Miine plec. Ci lasă-mă să sper  
Că vreodată ne-om mai revedea.

Vezi tu, orășel pierdut în munți,  
Eu am îndrăgit izvoru-și cald,  
Ceru-acesta ce azvîrle puii  
Peste-a tale creste de bazalt, —

Cerul tău, albastru covilțir  
Pentru lumea-ntr-oarec-ncăpător,  
Stea în cîntul culturii, pe clădiri,  
Și kirghizii, oameni primitori.

Am venit din zări și depărtări,  
Străbătut-am lume, străbătut,  
Să respir ozonul-acestei țări,  
Să învăț ce-i încă de făcut...

Cîntăreț al marilor prietenii  
Poate că vreo urmă voi lăsa  
Despre zborul stelei rubinii,  
Despre cerul tău, Issik-Ată.

Iulie 1953, Fruzze.

\* Stațiune termală din R.S.S. Kirghiză.

## Prietenia veșnică dintre poporul ucrainean și poporul romîn

Poporul Ucrainei Sovietice, care numără 42 milioane de oameni, împreună cu celelalte popoare frățești ale marii Uniuni Sovietice, urmărește cu un deosebit interes succesele economice și culturale ale poporului romîn, care construiește socialismul.

Prietenia dintre aceste două popoare jubiloare de libertate e veche de secole. Încă în secolul al X—XI, triburile slave din est care s-au reunit formînd Rusia Kievliană, întrețineau legături pasnice cu strămoșii poporului romîn.

Cînd în 1877—78 a izbucnit lupta armată a popoarelor balcanice împotriva dominației turcești, luptătorii ruși, ucraineni și beloruși au ajutat acestor popoare să scuture jugul sultanilor. În rîndul voluntarilor care au luptat în Balcani au fost și oameni de cultură ucraineni: poetul Ivan Manjura, Nikolai Sodovski, corifeul teatrului ucrainean și alții.

Despre eroica luptă comună a popoarelor romîn și ucrainean împotriva agresiunii turcești scria poetul Taras Sevcenko, glorioșul fiu al poporului ucrainean în poemul său „Ivan Podkova” și despre același lucru scrie Mihail Sadoveanu în romanul său „Nicoară Potocovă”.

Nicotodată nu se vor șterge din amintirea poporului zilele eroice ale toamnei anului 1944, cînd Armata Sovietică a eliberat numeroase țări de sub jugul cotropitorilor fasciști. În rîndul ostașilor celui de al II-lea război mondial ucrainean erau reprezentanți ai multor popoare din U.R.S.S. în frunte cu fiii poporului rus.

Literatura ucraineană din ultimii ani cuprinde multe opere închinare Romîniei. Astfel, recent, scriitorul kievluan Ivan Gonicarenko, care a participat la campania de eliberare a Romîniei în 1944, a scris „Poemul durărean”. Poetul povestește cu cîntă bucurie și căldură un întîmpinat al oameii muncii din Romînia pe ostașii Armatei Sovietice, Mihail Ciobanivski, un alt participant la războiul de apărare a patriei, a scris o culegere de povestiri despre Romînia de azi sub titlul „Sub stelele Balcanilor”. Cu prilejul aniversării a zece ani de la eliberarea Romîniei, Ciobanivski a terminat romanul „Lîngă Dunare”.

Multiple și variate sînt legăturile culturale dintre popoarele libere ale Romîniei și Ucrainei Sovietice. La Kiev a fost editată cartea lui G. Oblinenco „Romînia ne drumul socialismului”; în ziarle și revistele ucrainene se publică scînteie, năvăle, corespondențe, despre năzuința către pace și prietenia care leagă de oameii muncii din Romînia cu toți oameii doritori de pace, despre marile realizări ale poporului romîn în domeniul economiei și culturii.

Am înțeles atunci marea deosebire, între condițiile de creație de la dinșii și cele de noi.

Noi, actorii de film, de pildă, în perioada de care nu turnăm, ne perfecționăm, nuncim pentru creșterea calității noastre actoricești în Studiul actorului de film „C. Notțara”, înființat după pilda „Kino-Teatr”-ului din U.R.S.S.

Uniunea Sovietică ne-a ajutat nu numai din punct de vedere cultural în domeniul cinematografului, ci și direct tehnic. Noi filmăm cu aparate sovietice; instalațiile de sunet, mașinile pentru dezvoltat și copiat și multe altele sînt sovietice.

Cînd și-a început cinematografia romînă activitatea în domeniul filmului artistic, nu se găsea decît un platou de filmare, mic și impropriu filmărilor. Astăzi, Complexul cinematografic de la Bufeia reprezintă o cetate a filmului dintre cele mai moderne. Și să nu uităm că și Complexul Bufeia, ca atîtea alte succese ale poporului nostru muncitor, este realizat cu ajutorul sovietic.

Cinematografia noastră este încă la începutul dezvoltării sale. Condițiile create de regimul democratic popular i-au deschis un larg drum spre viitor. Experiența strălucită a cinematografului sovietic, însuși de cineasții noștri, sprijinit tehnic pe care Uniunea Sovietică ni-l dă la tot pasul, prin aparate, materiale, utilaje necesare realizării și răspîndirii filmelor, vor face ca într-un viitor apropiat, cinematografia noastră să ia o tot mai mare dezvoltare.

De o primire deosebit de emoționantă s-au bucurat oameii de artă din Republica Populară Romînă. Vreme de opt zile Kievlul a găzduit un grup de artiști romîni în frunte cu George Georghescu, artist al poporului din R.P.R., dirijor principal al orchestrei filarmoneice din București, laureat al Premiului de Stat. Ei au dat cinci concerte din operele compozitorilor romîni, ruși etc. Compozitorul ucrainean Mikola Dremlușca, în ziarul „Radianske mistetvo” („Arta sovietică”) a scris despre concerte artiștilor romîni, care s-au desfășurat cu un mare succes, arătînd că ele sînt mărturia realizărilor remarcabile ale artiștilor ucraineni în Republica Populară Romînă.

S-a bucurat, de asemenea, de un mare succes la Kiev și Harkov, Ansamblul de cîntec și dansuri al Forțelor Armate ale R.P.R.

Atenția opiniei publice ucrainene a fost atrasă de expoziția de arhitectură a Republicii Populare Romîne, organizată la Kiev. Ea a fost vizitată de mii de locuitori ai Kievului și de oameii ai muncii din alte colțuri ale Ucrainei. La Casa Oameii de Știință din Kiev a avut loc discutarea unor expozate ale expoziției, în special a proiectului de amenajare a Orașului Stalin, a expoziției agricole, a Combinatului poligrafic „Casa Științei” etc. La discuții au luat parte arhitecții, pictorii, profesorii și studenții ai institutelor de învățămînt superior. Dobrovolski, arhitectul principal al Kievului, membru activ al Academiei de arhitectură a R.S.S. Ucraină și alții, au remarcat marile realizări ale arhitecților romîni, care au creat construcții mărețe, au proiectat orașe și așezări muncitorești noi pentru oameii muncii din Romînia.

Presă ucraineană informează cu regularitate pe cititorii săi despre viața din Republica Populară Romînă. Astfel, de pildă, Marian Kruselnic, artist al poporului al U.R.S.S., a publicat recent un articol în care a vorbit despre teatrul romînesc. În numărul din august al revistei „Vitczna” („Patria”) care apare la Kiev, a fost publicat un articol amănunțos al lui L. Răutu, „Dezvoltarea literaturii în Republica Populară Romînă” și au apărut de asemenea poezii ale lui A. Toma, Mihail Benuc, Maria Banus, Radu Bourneau, Cicerone Theodoros, Victor Tulbure, traduse în limba ucraineană.

În ultima vreme au fost editate în tiraje mari în limba ucraineană poeme ale lui Mihail Eminescu în traducerea lui Maxim Rilski, Mikola Teresenko, T. Masenko, Iatoslav Sporta, Kostia Basenko, Anatoli Șcerbak și altele.

„Goslitizdat” din Ucraina a editat într-un tiraj de 60.000 de exemplare lucrarea „Mitrea Coor” a maestrului Mihail Sadoveanu, operă care a fost distinsă cu Medalia de Aur a Pații. Această operă care vorbește despre instaurarea regimului de democrație populară în Romînia a fost tradusă în limba ucraineană de către Mihail Stelmah și Ivan Sinte. Într-un tiraj mare a apărut și a doua carte a lui Mihail Sadoveanu „Mergînd spre Hulei”, care cuprinde 12 povestiri și nuvele „Cîntecul”.

Au fost traduse și publicate opere ale lui Petru Dumitriu și ale altor scriitori romîni. Revistele ucrainene publică desigur traduceri de povestiri de autori romîni, scrierile despre Romînia de azi. Revista de satiră „Peret” familiarizează publicul ucrainean cu caricaturile politice din revista „Urzica”, ce apare la București.

Opinia publică ucraineană a primit cu o deosebită satisfacție apariția primei ediții a „Cobzarului” în limba romînă. Traducătorii Victor Tulbure și Val Kordun au prezentat în această carte lucrări din diferite perioade ale creației lui Taras Sevcenko. Academicianul Mihail Sadoveanu, în prefața la acest volum vorbește pe drept cuvînt despre comunitatea destinului istoric al poporului rus, ucrainean și romîn, care luptă activ împotriva atîtorilor la război, pentru pace și prietenie între toate popoare lumii.

## Maestrii mei

ANDREI CODARCEA

spus, filmul sovietic — și să citez doar cîteva din ele care s-au remarcat prin deosebite compoziții ale actorilor sovietici cum ar fi „Deputatul de Baltica”, „Pavlov”, „Petru cel Mare”, „Alexandr Nevski”, „Ivan cel Groaznic”, „Morsorgski”, „Femeia deputat”, „Învățătoarea din Sătrii”, — unde actorii de talia lui N. C. Cerkasov, Vera Marețkaia, N. Simonov au zădărnicit poziția celor care ar fi vrut să păstreze și la noi formula „actorului vedetă”.

Compoziția, atît în teatru cît și în cinematograful, nu este lucrul ușor. Compoziția actoricească nu este un joc de-a copiii ce-și pun bărbii vrînd să se joace de-a moș Gerilă. Compoziția este rezultatul unei munci minuțioase și complicate, muncă de pătrundere și descoperire a caracterelor, a ascunzîturilor sufletești. Aici, marea regizor care pentru actori rămîne mereu viu, Stanislavski, ne-a oferit un adevărat ghid de muncă. În lumina învățămintelor lui, munca actoricească devine nobilă, pasionantă. Ca să ajung la „Nepoții Gornistului” a trebuit să mă bucur de toate învățămintele ce mi le-a dat acest mare Stanislavski.

Caracteristica ajutorului sovietic este importantă nu numai prin filmele ce le-am putut viziona, ci deopotrivă prin faptul că ea a trimis în mijlocul nostru oameii de înaltă cultură, ce ne-au ajutat și ne ajută încă în munca noastră de tineri actori de film. Acum trei ani a fost în mijlocul nostru marea actor sovietic Nikolai Cerkasov. Cit de instructiv și bogate au fost consiliilele cu acest mare maestru și prieten al cinematografului romînesc! Nu pot uita iarăși marea influență ce-a avut-o pentru mine spectacolele date de actorii teatrului „Mossoviet”, recitalul Verei Marețkaia, jocul lui Mordvinov în Obello și atîtea altele manifestări care au însemnat pentru mine școala și sărbătore.

Chiar astăzi avem în mijlocul nostru pe Serghei Bondarciuk, artist al poporului, de mai multe ori laureat al Premiului Stalin, eroul de neuitat din filmul „Cavalerul stelei de aur” și din filmul ce ruzează acum în capitală, „Agentul nr. 13”. Dinșul este de mult cunoscut și aplaudat de noi, dar iată că a venit să ne împărtășească din experiența și grațiile sale proprii, din munca sa de licee și iată-l venit printre noi să ne ajute direct.

În dorința de a-mi înfățișa eroii ce i-am interpretat într-o lumină cît mai caldă, demnă, plină de cele mai frumoase calități am ajuns uneori să-i prezint pe eroii mei schematici. Aici însă nu e vorba numai de interpretare, ci și de scenariul literar, deoarece după cum spune și Cerkasov „nu poți juca tema, ci acțiunea”. Iată, bunăoară, în filmul „Prietenii cre-

dincioși” vedem cum în adevăr acțiunea este cea care ajută la desăvîșirea temei.

Acest film, precum și filmul realizat după năvela lui Cehov „Ordinul Anna” m-au ajutat deosebit de mult la înțelegerea spuselor lui Cerkasov și totodată m-au făcut să devin eu înșami adeptul acestei idei.

Regizorul filmului, Dinu Negreanu, a avut îndrăzneala să atace compoziția în filmul romînesc pentru prima oară. Atîc cele trei roluri ce le joc în acest film, ci și rolul Stancăi, mama din film, interpretate de actrița Corina Constantinescu, cît și rolul lui Racoviceanu, interpretat de mestrul George Vrăca sînt roluri de compoziție.

Pentru cele trei roluri a trebuit să muncesc destul de mult și să fac o muncă de documentare și de exerciții actoricești care a pus la grea încercare atît calitățile mele actoricești cît și dibăcia regizorală.

Figurile de eroi și eroine din filmele sovietice mi-au luminat calea, m-au făcut să pot înțelege omul, noul, viața.

În afară de filmele ce le-am pomenit mai sus, trebuie să spun că o binefăcătoare influență au exercitat asupra mea și filmele sovietice: „Tovarășul Sverdlov”, „Zola”, „Jurămîntul”, „Întoarerea lui Maxim”. De aci am putut să ajung la cunoașterea acelor caractere generale ale comunistului în perioada de ilegalitate.

Asupra mea jocul actorului sovietic Krucikov în filmul „Tovarășul Sverdlov” a exercitat o influență atât de puternică, încît pot spune că a avut un caracter determinant în realizarea morții lui Pintea Dorobanțu în seria I-a din „Nepoții Gornistului”. Structura sufletească a eroiului din filmul amintit mai sus, pe care l-a interpretat Krucikov, se asemănă mult cu aceea a lui Pintea Dorobanțu, bineînțeles fiecare cu specificul său, dar munca mea a fost mult ajutată de viziunea amintitului film.

Iată dar cum încrederea și curajul de a ataca compoziția, în filmul nostru este un rezultat direct al filmului sovietic. Și acest curaj ni-l dă tocmai aprecierea valorii filmului sovietic.

Anul acesta, la Karlovy Vary, cu prilejul celui de al 8-lea festival mondial al filmului, cinematografia sovietică a obținut premiul mare cu filmul ce astăzi se joacă în București „Prietenii credincioși”. Acest rezultat reprezintă de bună seamă încă o recunoaștere a calității filmului sovietic. La acest festival s-au prezentat filme din toate țările de pe glob și superioritatea filmului sovietic a fost evidentă.

La Karlovy Vary am avut prilejul să

Existența cinematografului romînesc a început să reprezinte astăzi un sector important în viața culturală a țării noastre. Dacă înainte de anul 1944, cinematografia romînă exista doar ca noțiune, astăzi ea se afirmă din ce în ce mai mult în toate ramurile ei. Astăzi avem filme-jurnal, documentare, filme de păpuși, de desen animate, filme artistice de scurt și lung metraj.

Trebuie să spun de la început că întreaga amploare pe care a căpătat-o dezvoltarea cinematografului noastre se datorește în afară de munca depusă de lucrătorii și activiștii cinematografului romînesc, — munca grea de pionierat, — în primul rînd ajutorului tehnic și cultural pe care ni l-a dat și continuă să ni-l dea marea Uniune Sovietică.

Începutul acestui drum l-am făcut și eu, deoarece din anul 1949 lucrez în calitate de actor atît în unele filme ce au apărut în producția „Studioului București”, cît și în Studiul actorului de film „C. Notțara”, așa că îmi voi permite să fac unele destăinuri cu privire la nașterea actorului de film de la noi din țară, precum și la perspectivele pe care le are actorul nostru în viitor.

Acum zece ani, dacă cineva mi-ar fi spus că voi avea prilejul să joc într-un film romînesc în două serii, rolul principal, m-aș fi îndoit asupra calității acestei preziceri și, poate, fără ezitare i-aș fi răspuns că-și bate joc de mine.

În acea vreme, eram un spectator pasionat al tuturor filmelor, proaste și bune, iar dacă printre zece filme găseam unul mai bun, eram mulțumit. Actorul de film îmi apărea pe atunci ca unul din fericii muritori care este înzestrat cu cele mai bune daruri de la natură și de la... proprietarul casei de film.

Actorul „vedetă”, „stea” era la modă: același frumos sau foarte urît purtător de pistol apărea într-o serie de filme de aventuri sau drame pasionale și, fără să-și schimbe caracterul, mulțumindu-se să-și schimbe numai costumele, uneori nici pe acestea, timp de o oră și jumătate te purta prin cele mai neînchipuite întîmplări. Vedeta frumuseții de bani gata, a miracolului, teroarei, groazei, oameii construitu de creiere bolnave, defilau pe ecran, lăsîndu-te cînd deprimat, cînd înfricoșat, cînd îmbolnăvit și uneori visînd la fericire... la stele!

Era suficient să citești pe afișul unui cinematograful numele unei asemenea „vedete” și puteai ști atît categoria de filme cît și ce te aștepta, cît și, cu aproximație, subiectul.

Filmul sovietic a venit să creeze în lumea spectatorilor, și desigur a actorilor, o surpriză deosebită prin bogăția sentimentelor umane, a jocului actoricesc și în special a compoziției actoricești.

Atunci cînd am intrat eu în cinematograful, mai existau „teoreticieni” și la noi care să susțină „imposibilitatea” compoziției actoricești în film.

A trebuit să vină, după cum am mai

# Din toată inima

In dimineața învăluită în plinele fumuri și tremurătoare ale picilor, pe drumul de la G.A.S. „Rîșnov” pînă la Gura Chei unde se află grajdurile gospodăriei, era o forță neobișnuită. Masini și camioane aduceau la gospodăria de stat din regiunea Stalin oaspeți dornici să participe la înflinirea cu Klavdia Mihailovna Loșcionova, mulgătoare fruntașă la colhozul „I. V. Stalin” din regiunea Moscova, Erou al Muncii Socialiste și R. S. Emfova, membre ale delegației sovietice care ne vizitează jara.

In ajun, cînd s-a aflat că delegația sovietică va veni la Grajdul din Rîșnov, unii brigadierii, ca Petru Enaru de la G.A.S. Sastiz-Bobina, Vintilă Goja și tehnicianul Vasile Vișelaru de la gospodăria de stat zootehnică din Dumbrăveni, Aglaia Amarașandei de la G.A.S. Stupini și mulți alții au cerut directorilor să-i trimită și pe ei să fie de față la înflinirea cu vestita mulgătoare.

— E un bun prilej de învățare — și-au spus ei. Pe Gustav Stolz de la G.A.S. Rîșnov, care s-a întîmpinat și în concediu, l-a anunțat prietenul său Ion Talmanu și au venit împreună a doua zi.

— Așa se face că pe lângă cei de la gospodăria de stat și gospodăria colectivă din Rîșnov, mulți muncitori de la alte gospodării din regiune i-au întîmpinat pe oaspeții sovietici, dornici să învețe din experiența lor bogată.

E plăcut să vorbești despre succesele obținute în muncă, despre greutățile pe care le învingi ca să mergi mereu înainte. Dar întodeauna îți face plăcere să vorbești despre toate acestea prietenilor datorită cărora și s-a schimbat viața, care sint gata mereu să te ajute fără preocupări.

Așa s-a întîmpinat și la Rîșnov. Inginerul Victor Manole, directorul gospodăriei, a vorbit oaspeților despre dezvoltarea ei, despre rezultatele muncii lor.

Gospodăria s-a înființat la 1 ianuarie 1950, așdnd de la început specific zootehnic. Are sector taurin, porcîn, oia, cabalin de muncă. S-au construit 3

grajduri la Gura Chei, un adpost de vară la munte pentru tineretul taurin, un săivan pentru 1.900 capete de oi, două maternități pentru scroafe. De curînd au intrat în folosință două silozuri pentru porumbul juraier.

Nu pot fi trecute cu vederea succesele din sectorul agricol. Folosind metodele agrotehnice sovietice, gospodăria a obținut anul trecut 3.080 kg. griu la hectar.

— De la vacile noastre de rasă Schwitz avem o producție medie anuală de 2.550 kg. lapte pe cap de vacă. Dar vrem să depășim această cifră. Ce credeți că ar trebui să facem?

De aici s-au pornit întrebările.

— Propun să vizităm mai înți grajdul de vaci și apoi vă răspund cu dragă inimă la toate întrebările — a răspuns Klavdia Mihailovna.

Mulgătorii, printre care se află fruntașii Nastasia și Toader Havrîș, Maria Atrînă, George Fole, Ion Buzatu, Orlansa Vrabie, toți îmbrăcați în halate albe, o întîmpină cu flori. Ochii lor se îndreaptă spre steluța de aur, de Erou al Muncii Socialiste, care strălucește la pieptul Klavdiei Loșcionova.

Prietenia se leagă repede. Și localnicii și cei veniți de la alte gospodării se string în jurul mulgătoarei sovietice, însoțind-o pas cu pas. Se rostesc cuvinte simple, obișnuite — întrebări, răspunsuri — dar ele sint pline de înzămîminte prietinoase.

— Văd că vacile sint numai de rasă Schwitz. Bună rasă — adaugă Klavdia Mihailovna, mîngîind grumazul pămîntului Dăriei, una dintre cele mai bune vaci ale gospodăriei. Rasa are o mare importanță. De la fiecare vacă de rasă Priomskaia din cele nouă care mi-au fost date în grijă, eu am obținut anul în medie cîte 5.840 kg. lapte, ajungînd să realizeze uneori chiar cîte 30—34 kg. zilnic. Fiecare vacă are un număr de 1.000—1.200 kg. de carne și 1.000—1.200 kg. de grăsime.

— Tovarășii Loșcionova, cum hrăniți de vacile? rostește Nas-

lasia Havrîș întrebarea care-i frămîntă pe toți.

Nastasia Havrîș este mulgătoare fruntașă. Ea și-a depășit planul cu 140% și încă de la 23 august lucrează în contul anului 1955. Ascultă cu nesăț sjațiile pe care le dă mulgătoarea sovietică, conșdind că prin aplicarea lor va obține rezultate și mai bune.

— Alimentația vacilor cere grijă deosebită. Atît vara cît și iarna le dau hrană de 4 ori pe zi. La ora 7 dimineața, capătă fin amestecat cu apă, în care am dizolvat sare. Așa le trezesc pofta de mîncare.

— Noi le dăm sare numai în concentrate.

— Nu-i deajuns. Eu mențin tot timpul în iesle bulgării de sare la îndemîna vacilor. Mesele au loc la ore regulate. Hrana vacilor este variată. Le dau sfeșta sau concentrate din diferite nutrețuri, multe ierburii suculente. Adesea schimb ordinea hranei, inversînd alimentația. Aceasta influențează în bine starea fizică a vacii, cît și calitatea și cantitatea laptelui.

— Controlați des procentul de grăsime al laptelui?

— Lunar. E bine să se ocrească în tîrziu acel vîșel a căror mamă dă lapte gras. De cîte ori pe zi mulgeți vacile, înțreabă la rîndul ei Loșcionova.

— De 3 ori.

— Pe cele care dau lapte mult e bine să le mulgeți de 4 ori, fîndcă astfel cantitatea de lapte sporțește. Ce procese sint mecanizate?

— Numai tocatul juraielor.

— Sîșiți-vă să amenajați adposturile pentru vite în așa fel ca să puteți mecaniza și alte procese și, în primul rînd, adăpatul. Posibilitatea ca vitele să bea apă orîcînd doreș, ridică producția cu 15%.

— S-a făcut ora cînd vacile trebuie mîlă. Mulgătorii s-au retras mai la o parte și șușotesecă între ei. Glasul Nastasiei Havrîș le domină pe celelalte: „Ii spun eu”. Și întorcîndu-se către oaspetele drag i se adresează cu o vîdită încinare, după obiceiul rusesc:

— Klavdia Mihailovna, noi toți vă rugăm să ne arătați cum mulgeți vacile.

— Bucuros — se prinde mulgătoarea, plăcut, surprînsă de propunere.

Toate prioritățile sint așdnite spre dînsa. Mișcările ei sint calme, pline de siguranță. Se simte experiența îndelungată de aproape 20 de ani.

— Vacă nu trebuie să-și tîre coada unde nu-i ierbe oala — adaptează Klavdia Loșcionova, rîzînd, proșterbul bine cunoscut. De aceea i-le leg întodeauna coada de picior.

Urmează apoi masajul ugerului pe care-l execută din spate spre față, insistînd asupra importanței respectării acestei direcții. După ce spală ugerul cu apă caldă și-l șterge cu un prosop curat, Klavdia Mihailovna începe să mulgă. Mîinile ei se mișcă atît de iute și atît de ușor, de parcă ar trage dintr-un caier de lînă spumoasă, fire subțiri, nevăzute.

— Cîm cinci kg. apreciază Klavdia Loșcionova, la sfîrșit, din ochi, cantitatea de lapte muls.

— Aproape exact — se mînușează Eugen Cloșnîd, medicul veterinar al gospodăriei, mîsurînd laptele.

Klavdia Loșcionova se oprește apoi lîngă fiecare mulgător, privindu-i cu atenție mișcările.

— Gășesc că mulgeți prea dur, — le spune ea la sfîrșit. Nu uitați că venele care conduc laptele sint foarte sensibile și se pot rupe ușor. Mulsul trebuie să fie la fel de ușor ca suptul vîșelului.

Trec apoi cu toții în încăperea separată unde se află vîșelii. Aceștia își întînd boturile umede, cațenii și mugesc tremurat. Loșcionova explică cum se face hrînirea rațională a vîșelilor pînă la 3 luni.

— Prietenii s-au despărțit seara tîrziu. Ziua petrecută împreună cu oaspeții sovietici va rămîne neștergă în amintirea muncitorilor de la gospodăria agricolă de stat „Rîșnov”. La plecarea oaspeților ei au petrecut îndelung cu privirea automobilele care luecau lîn pe șosea, strîpungînd piela deasupra a întinerului cu farurile lor puternice.

## Saluturi adresate cititorilor „Veacului nou” de către membri ai delegației sovietice

Salutăm cu dragă inimă cititorii „Veacului nou” de către membri ai delegației sovietice. Suntem bucuroși să vă cunoaștem și să vă prezentăm activitatea noastră în domeniul agriculturii și zootehniei. Sperăm să vă oferim informații utile și să contribuim la dezvoltarea economiei și culturii pe drumul construcției unei Romîni noi și democratice.

Să trăiască și să se întărească prietenia de nezdruccinat romîno-sovietică!

Conducerea Asociației ucrainene pentru legăturile culturale cu străinătatea

Saluturi adresate cititorilor „Veacului nou” de către membri ai delegației sovietice

Salutăm cu dragă inimă cititorii „Veacului nou” de către membri ai delegației sovietice. Suntem bucuroși să vă cunoaștem și să vă prezentăm activitatea noastră în domeniul agriculturii și zootehniei. Sperăm să vă oferim informații utile și să contribuim la dezvoltarea economiei și culturii pe drumul construcției unei Romîni noi și democratice.

Să trăiască și să se întărească prietenia de nezdruccinat romîno-sovietică!

Conducerea Asociației ucrainene pentru legăturile culturale cu străinătatea

## Activitatea delegației sovietice

M. A. Kveselava a vizitat vineri 15 octombrie Institutul pedagogic de limbă și literatură rusă „Maxim Gorki”. M. A. Kveselava a asistat la o oră de seminar, dînd îndrumări prețioase asupra metodei predării limbii și literaturii ruse.

Vineri după amiază, N. K. Serbinovici, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., minier fruntaș din Donbass, a avut o întîlnire prietenească cu minerii și tehnicienii fruntași de la Petrita. Întîlnirea cu N. K. Serbinovici a constituit pentru minerii și tehnicienii de la Petrita un prilej de bogate învățămînte.

Sîmbătă dimineața, P. A. Baranov, conducătorul delegației sovietice care se află în țară cu prilejul sărbătorii Lunii Prieteniei, M. A. Kveselava și M. Z. Iancu, membri ai delegației sovietice, au fost oaspeții muncitorilor și funcționarilor fabricii de mașini și aparată electric „Klement Gottwald” din Capitală.

Ingenierul F. L. Kovaliov, membru al delegației sovietice, s-a întîlnit la fabrica „Partizanul Rosu” din Orașul Stalin cu muncitorii, inginerii și tehnicienii din numeroase întreprinderi aparținînd industriei ușoare din regiunea Stalin.

K. M. Loșcionova a împărtășit metodele folosite de ea în creșterea vitelor.

P. A. Baranov, a sosit luni 18 octombrie la Cluj. În cursul zilei, oaspetele a vizitat filiala din Cluj a Academiei R.P.R. și stațiunea experimentală pomologică condusă de biologul Rudolf Palocșay, laureat al Premiului de Stat.

La sosire, pe aeroportul Vnuukovo din Moscova, oaspeții au fost întîmpinați de I. M. Brusnicikin, membru al conducerii V.O.K.S., V. I. Spișin, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., funcționari superiori ai V.O.K.S. Delegația a fost întîmpinată de asemenea de reprezentanții ai Ambasadei Republicii Populare Romîne.

mai poate ignora. Dacă la aceasta adăogăm presiunea pe care o exercită masele din aceste țări, înțelegem de ce conducătorii statelor capitaliste sint nevoiți, rînd pe rînd, să recunoască Uniunea Sovietică și să reia legături diplomatice normale. În acest sens se încheie pactul Briand-Kellog, la care aderă și Romînia, în vara anului 1934. Romînia reia legăturile diplomatice cu Uniunea Sovietică.

Partidul Comunist salută această hotărîre și inițiază organizarea unei largi asociații legale pentru lărgirea raporturilor de prietenie între poporul romîn și popoarele sovietice, care s-a fie recunoscută drept persoană legală din punct de vedere juridic. La sfîrșitul lui iulie 1934, un grup de inițiativă, format din reprezentanți ai diferitelor categorii sociale, lansează un apel prin care anunță înflințarea asociației „Amicii U.R.S.S.”. Se fixează un sediu provizoriu la București și se fac demersurile pentru recunoșterea asociației drept persoană juridică.

În apel se subliniază enormele succese ale Statului Socialist în toate domeniile de activitate și politica consecventă de pace a Uniunii Sovietice. „Guvernul Sovietic aduce cu el enorma forță morală a unui stat puternic, care crește progresiv, care în timpul celor 16 ani de existenței sale a dat probe numeroase de iubirea lui sinceră pentru pace” — se spune în apel.

Chemarea a fost publicată în cîteva mari cotidiane din București și în alte ziare din provincie. Ea s-a bucurat de un mare eou; azeziuni numeroase vin din toate colțurile țării, din mijloacele diverselor categorii sociale. Organizația nouă nu avea încă un organ propriu; azeziunile, pe măsură ce veneau, se publicau în diferite ziare prietene, și numai în mică măsură.

După scurt timp are loc prima conferință în București pentru organizarea secției din Capitală și pentru luarea altor măsuri de bună funcționare a comitetului provizoriu ales cu acest prilej. La 22 octombrie se fac primele formalități, la tribunalul București, pentru înscrierea aso-

## Traditiile marii prietenii

— Din singele vărsat de revoluție se va naște însă o Rusie nouă, atît de fericită față de cea de azi, încît jertfele aduse de revoluție vor apare nespuse de mîci pe lîngă cuceririle ei”. Broșura se termină cu un apel viguros către muncitorimea romînă pentru a trece la acțiune: „Revoluția rusă ne-a arătat drumul care trebuie urmat”.

An după an, prin publicațiile ilegale ale partidului și cele legale asupra cărora mișcarea muncitorească își exercita influența, prin viu grai și prin scris, opera de informare a poporului nostru asupra luminoaselor realizări din Uniunea Sovietică se desfășoară cu consecvență. Și în această direcție Congresul al V-lea al partidului, care a avut loc în anul 1932, ocupă un loc deosebit de însemnat. Congresul a demascat cu limpezime politica antisovietică a guvernelor burgheze și moșierimii, politica ce urmărea salvagardarea intereselor înguste ale claselor conducătoare și ale marilor trusturi străine, împotriva năzuințelor și adevăratelor interese ale poporului romîn. Congresul a acordat o mare atenție pericolului pe care îl reprezenta pentru țara noastră pregătirile de război desfășurate de cîlicile guvernamentale împotriva Uniunii Sovietice.

„Partidul Comunist — se spune în documentele Congresului — se află în fața covîșitoarei sarcini de a organiza, fără a pierde un moment, lupta contra pregătirilor de război antisovietice și pentru apărarea revoluționară a Uniunii Sovietice”.

Pentru a îndeplini aceste sarcini, trebuia desfășurată o largă acțiune de cunoaștere a Uniunii Sovietice, sfărîmî-

## „Zilele tehnicii sovietice”



Cu prilejul „Zilelor tehnicii sovietice”, au avut loc în întreprinderi numeroase consfătuiri, schimburi de experiență și demonstrații practice cu privire la aplicarea metodelor de muncă sovietice. În clișeu: un aspect de la constătuirea organizată cu această ocazie la întreprinderea „Electromagnetica” din Capitală.

## „Amicii U. R. S. S.”

Covîșitoarea însemnată istorică pe care a avut-o Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și puternicul eou pe care l-a avut în lumea întreagă explică, în cea mai largă măsură, ridicarea pe o treaptă calitativ nouă a relațiilor tradiționale de prietenie dintre poporul romîn și popoarele de la răsăritul țării noastre. Cu toate că burghezia și moșierimea de la noi, infuodate cercurilor imperialiste străine, s-au dedat la cele mai josnice acte de provocare împotriva Uniunii Sovietice, ducînd în permanență o politică dușmănoasă statului muncitorilor și țărănilor, oamenii muncii din țara noastră, încă din primele zile ale Marii Revoluții, și-au manifestat atașamentul față de primul stat socialist.

Astăzi, cînd sărbătorim la zecea aniversare a Asociației Romîne pentru Legăturile de Prietenie cu Uniunea Sovietică — A.R.L.U.S., evocăm cu mîndrie puternicele tradiții de prietenie dintre poporul romîn și popoarele U. R. S. S. Organizarea A.R.L.U.S.-ului, în lunile imediat următoare eliberării țării noastre de către Armata Sovietică, a fost pregătită de întregă activitate desfășurată vreme de 27 ani — pînă la 23 August 1944 — sub conducerea partidului, pentru popularizarea Uniunii Sovietice în rîndurile muncitorilor, țărănilor muncitori și intelectualității din țara noastră.

Firul manifestărilor de prietenie față de primul stat al muncitorilor și țărănilor urcă pînă în toamna anului 1918 și el a fost țesut de grupele de comuniști din sinul partidului socialist. În toamna aceluiași an apare broșura „Un an de la revoluția rusă”, în care este infățișată pe scurt „opera uriașă care s-a făcut în Rusia în cursul anului care s-a scurs”. Cu o clară înțelegere a necesităților istorice care au impus transformarea revoluționară din vechea Rusie, în broșură se a-

du-se zidul de calomnii pe care îl ridica burghezia. În acest scop, din inițiativa partidului, sint organizate mai întîi la București și la Iași, grupuri de muncitori și intelectuali avînd ca obiectiv popularizarea Țării Socialismului. Funcționarii sub denumirea „Criterion”, una din aceste grupe organizează o serie de conferințe publice în sala Fundației Universitare, avînd ca temă problemele sociale-economice la ordinea zilei, toate cu referire și la Uniunea Sovietică. Conferințele atrag un public foarte numeros, ceea ce determină interzicerea lor de către guvernul național-fărănist.

În aceeași epocă se formează, la Iași și București mai întîi, cercuri speciale cu denumirea „Amicii U.R.S.S.”. Aceste cercuri aveau o formă semilegală de funcționare. O dificultate care se ivise în activitatea lor era lipsa unei bogate informări documentare, greutatea obținerii materialelor din străinătate: din Uniune era imposibil, datorită politicii reacționare a diferitelor guverne.

După organizarea mai sistematică a cercurilor „Amicii U.R.S.S.”, s-a putut obține material și de la Biroul Internațional al Amicilor U.R.S.S., care funcționa la Berlin.

Cu prilejul Congresului de la Amsterdam din august 1932, a avut loc o conferință a delegaților la Congres, membri ai diferitelor cercuri naționale de Amicii ai U.R.S.S.; la această conferință au fost reprezentate și cele 34 cercuri din țară, prin delegatul principal din Romînia la acest congres anti-războinic. Odată cu venirea lui Hitler la putere, Biroul Internațional fu mutat la Paris; fostul secretar general cade răpus de fasciștii germani.

Consolidarea regimului sovietic, progresele economiei U.R.S.S., constituie o realitate pe care lumea capitalistă n-o

## Tradițiile marii prietenii

— Din singele vărsat de revoluție se va naște însă o Rusie nouă, atît de fericită față de cea de azi, încît jertfele aduse de revoluție vor apare nespuse de mîci pe lîngă cuceririle ei”. Broșura se termină cu un apel viguros către muncitorimea romînă pentru a trece la acțiune: „Revoluția rusă ne-a arătat drumul care trebuie urmat”.

An după an, prin publicațiile ilegale ale partidului și cele legale asupra cărora mișcarea muncitorească își exercita influența, prin viu grai și prin scris, opera de informare a poporului nostru asupra luminoaselor realizări din Uniunea Sovietică se desfășoară cu consecvență. Și în această direcție Congresul al V-lea al partidului, care a avut loc în anul 1932, ocupă un loc deosebit de însemnat. Congresul a demascat cu limpezime politica antisovietică a guvernelor burgheze și moșierimii, politica ce urmărea salvagardarea intereselor înguste ale claselor conducătoare și ale marilor trusturi străine, împotriva năzuințelor și adevăratelor interese ale poporului romîn. Congresul a acordat o mare atenție pericolului pe care îl reprezenta pentru țara noastră pregătirile de război desfășurate de cîlicile guvernamentale împotriva Uniunii Sovietice.

„Partidul Comunist — se spune în documentele Congresului — se află în fața covîșitoarei sarcini de a organiza, fără a pierde un moment, lupta contra pregătirilor de război antisovietice și pentru apărarea revoluționară a Uniunii Sovietice”.

Pentru a îndeplini aceste sarcini, trebuia desfășurată o largă acțiune de cunoaștere a Uniunii Sovietice, sfărîmî-

## Tradițiile marii prietenii

— Din singele vărsat de revoluție se va naște însă o Rusie nouă, atît de fericită față de cea de azi, încît jertfele aduse de revoluție vor apare nespuse de mîci pe lîngă cuceririle ei”. Broșura se termină cu un apel viguros către muncitorimea romînă pentru a trece la acțiune: „Revoluția rusă ne-a arătat drumul care trebuie urmat”.

An după an, prin publicațiile ilegale ale partidului și cele legale asupra cărora mișcarea muncitorească își exercita influența, prin viu grai și prin scris, opera de informare a poporului nostru asupra luminoaselor realizări din Uniunea Sovietică se desfășoară cu consecvență. Și în această direcție Congresul al V-lea al partidului, care a avut loc în anul 1932, ocupă un loc deosebit de însemnat. Congresul a demascat cu limpezime politica antisovietică a guvernelor burgheze și moșierimii, politica ce urmărea salvagardarea intereselor înguste ale claselor conducătoare și ale marilor trusturi străine, împotriva năzuințelor și adevăratelor interese ale poporului romîn. Congresul a acordat o mare atenție pericolului pe care îl reprezenta pentru țara noastră pregătirile de război desfășurate de cîlicile guvernamentale împotriva Uniunii Sovietice.

„Partidul Comunist — se spune în documentele Congresului — se află în fața covîșitoarei sarcini de a organiza, fără a pierde un moment, lupta contra pregătirilor de război antisovietice și pentru apărarea revoluționară a Uniunii Sovietice”.

Pentru a îndeplini aceste sarcini, trebuia desfășurată o largă acțiune de cunoaștere a Uniunii Sovietice, sfărîmî-

## Tradițiile marii prietenii

— Din singele vărsat de revoluție se va naște însă o Rusie nouă, atît de fericită față de cea de azi, încît jertfele aduse de revoluție vor apare nespuse de mîci pe lîngă cuceririle ei”. Broșura se termină cu un apel viguros către muncitorimea romînă pentru a trece la acțiune: „Revoluția rusă ne-a arătat drumul care trebuie urmat”.

An după an, prin publicațiile ilegale ale partidului și cele legale asupra cărora mișcarea muncitorească își exercita influența, prin viu grai și prin scris, opera de informare a poporului nostru asupra luminoaselor realizări din Uniunea Sovietică se desfășoară cu consecvență. Și în această direcție Congresul al V-lea al partidului, care a avut loc în anul 1932, ocupă un loc deosebit de însemnat. Congresul a demascat cu limpezime politica antisovietică a guvernelor burgheze și moșierimii, politica ce urmărea salvagardarea intereselor înguste ale claselor conducătoare și ale marilor trusturi străine, împotriva năzuințelor și adevăratelor interese ale poporului romîn. Congresul a acordat o mare atenție pericolului pe care îl reprezenta pentru țara noastră pregătirile de război desfășurate de cîlicile guvernamentale împotriva Uniunii Sovietice.

„Partidul Comunist — se spune în documentele Congresului — se află în fața covîșitoarei sarcini de a organiza, fără a pierde un moment, lupta contra pregătirilor de război antisovietice și pentru apărarea revoluționară a Uniunii Sovietice”.

Pentru a îndeplini aceste sarcini, trebuia desfășurată o largă acțiune de cunoaștere a Uniunii Sovietice, sfărîmî-

## Tradițiile marii prietenii

— Din singele vărsat de revoluție se va naște însă o Rusie nouă, atît de fericită față de cea de azi, încît jertfele aduse de revoluție vor apare nespuse de mîci pe lîngă cuceririle ei”. Broșura se termină cu un apel viguros către muncitorimea romînă pentru a trece la acțiune: „Revoluția rusă ne-a arătat drumul care trebuie urmat”.

An după an, prin publicațiile ilegale ale partidului și cele legale asupra cărora mișcarea muncitorească își exercita influența, prin viu grai și prin scris, opera de informare a poporului nostru asupra luminoaselor realizări din Uniunea Sovietică se desfășoară cu consecvență. Și în această direcție Congresul al V-lea al partidului, care a avut loc în anul 1932, ocupă un loc deosebit de însemnat. Congresul a demascat cu limpezime politica antisovietică a guvernelor burgheze și moșierimii, politica ce urmărea salvagardarea intereselor înguste ale claselor conducătoare și ale marilor trusturi străine, împotriva năzuințelor și adevăratelor interese ale poporului romîn. Congresul a acordat o mare atenție pericolului pe care îl reprezenta pentru țara noastră pregătirile de război desfășurate de cîlicile guvernamentale împotriva Uniunii Sovietice.

„Partidul Comunist — se spune în documentele Congresului — se află în fața covîșitoarei sarcini de a organiza, fără a pierde un moment, lupta contra pregătirilor de război antisovietice și pentru apărarea revoluționară a Uniunii Sovietice”.

Pentru a îndeplini aceste sarcini, trebuia desfășurată o largă acțiune de cunoaștere a Uniunii Sovietice, sfărîmî-

FOILETON

„Capete de ou” și „capete de lemn”

Căntă să-și mintuască suferințele încărcate de păcate...

Mulți ani, acești strămoși se lădau ne- tulburăți în mizeria boșchetelor paradisice...

Comisia specială a Senatului S.U.A. a cercetat activitatea fondurilor Carnegie, Ford și Rockefeller...

Încă unul trecut, moștenitorii lui Ford și ai lui Rockefeller au jurat, solemn, în fața comisiei...

Membrii comisiei i-au crezut, Dumnezeu — poate că i-a crezut și el, McCarthy — nu l-a și adepți...

Defunții strămoși vor urmări cu neînădărită, din inaltul cerurilor...

Ziaristul progresist Harold Warner a publicat, în legătură cu aceasta — în revista „American Mercury” — un articol intitulat: „Preponderența capetelor de ou în administrația fondurilor”...

Cum de a intrat în vocabularul cercurilor progresiste din S.U.A. cuvântul „cap de ou”...

D. ZASLAVSKI

In ajutorul predării orașului Hanoi Republicii Democratice Vietnamite...

In Vietnamul liber

A. KOJIN

Întinirile cu oameții Vietnamului ne fac să înțelegem și mai bine izbăvirea eroică...

Cine nu știe că poporul vietnamez a născut viziul luminos al păcii...

Acum, totul în jur, fiecare amănunt al vieții de toate zilele, stăruie în inimile oamenilor...

Situația creată în portul Londrei, ca urmare a grevei docherilor...

Drept consecință a grevei, cel mai mare port din țara prin care Anglia electează aproape o treime din comerțul său...

La chemarea ministrului muncii de a înceta greva, greviștii au răspuns prin refuz...

Muncitorii porturilor din Londra se bucură de sprijinul larg al docherilor din celelalte mari porturi...

În seara zilei de 18 octombrie, numărul total al docherilor greviști din Anglia a depășit 42.000 de oameni...

Muncitorii porturilor din Anvers, Rotterdam și Amsterdam își manifestă solidaritatea fraternală...

rilor. Numeroase case sînt acoperite cu ramurile de palmieri...

Am făcut un popas de câteva ore în micul orașel Tai Nguen...

Si iată că, deasupra acoperișurilor orașului, se înalță din nou, jucăuș, trîmbete de lum pasnic...

Avîntul construcției se manifestă cu o deosebită vigoare...

Întreaga țară trăiește acum acest eveniment. Primul cîntec vietnamez pe care l-am auzit...

Rămîn în urmă sate, orașele cufundate în verdeața palmierilor și banane-

Grevele din Londra

Una din cele mai mari din perioada de după război...

Dumnică trecută, mii de participanți la greva au organizat un miting în piața Trafalgar...

Mitingul a fost prezidat de șeful Bill Jones. El a subliniat că actuala grevă a lucrătorilor din transport și autobuze din Londra...

Este caracteristică și aceasta grevă în ciuda poziției conducerei oficiale, participă membri ai sindicatului muncitorilor din transport...

În fața acestor fapte, postul de radio Londra a fost nevoit să recunoască faptul că toată conducerea de dreapta a sindicatului muncitorilor din transport...

Îzolată și nefind în stare să zădărnicească grevele docherilor și ale muncitorilor din transport...

Dar, dină șii presa burgheză s-a văzut silită să condamne această încercare a lui Deakin...

Manevrele militare „atlantice” organizate pe teritoriul Germaniei occidentale...

În ziua începerii manevrelor care au pricinuit atîtea nenorociri populației germane...

„Anny va lătra”

„Conștiința” celor de la Bonn

Recent, a avut loc în Bundestag-ul de la Bonn o jurtunosă dezbateri...

Este drept că mulți dintre cei care au criticat activitatea guvernului Adenauer...

Desigur, asemenea cuvîntări nu au fost de gustul căpeteniilor de la Bonn...

Ziarul „Die Welt” a scris, nu de mult, că politicienii de la Bonn au „conștiința murdară”...

Nu se poate să nu fim de acord cu această afirmație.

CU SPUMA LA GURA



Desen de B. EFIMOV

„Note”

„Orientarea suprarealistă spre cerneală”

Nu de mult, revista americană „Life” a hotărît să-și aducă modesta ei contribuție la coreografia națională...

Sarcina lui mister Bascom nu se limita, însă, la specialitatea sa directă...

În cea ce este esența inovației a „experienței psihologice” a lui mister Bascom?

În orientarea spre... petele de cerneală. Încercîndu-se de

„Ce vrea dumnealui?”

Bietul senator Knowland! El se teme atât de mult că Organizația Națiunilor Unite va fi silită...

Majoritatea oamenilor consideră O.N.U. drept o organizație ai cărei membri pot să reglementeze divergențele pe cale pașnică...

În fața acestor fapte, postul de radio Londra a fost nevoit să recunoască faptul că toată conducerea de dreapta a sindicatului muncitorilor din transport...

Manevrele militare „atlantice” organizate pe teritoriul Germaniei occidentale de comandamentul american...

În ziua începerii manevrelor care au pricinuit atîtea nenorociri populației germane...

„Anny va lătra”

„Conștiința” celor de la Bonn

Recent, a avut loc în Bundestag-ul de la Bonn o jurtunosă dezbateri...

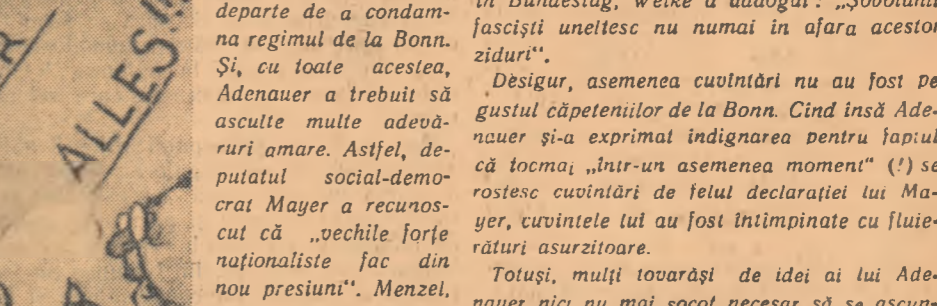
Este drept că mulți dintre cei care au criticat activitatea guvernului Adenauer...

Desigur, asemenea cuvîntări nu au fost de gustul căpeteniilor de la Bonn...

Ziarul „Die Welt” a scris, nu de mult, că politicienii de la Bonn au „conștiința murdară”...

Nu se poate să nu fim de acord cu această afirmație.

CU SPUMA LA GURA



Desen de B. EFIMOV